

Bilag til f. t. l. vedr. tillæg til bankloven.

bestemmelser påny kom til overvejelse, kunne være anledning til i så fald at se på andre af banklovens bestemmelser, herunder dens § 11, hvis nuværende regler må betragtes som forældede.

Ved skrivelse af 22. december 1952 til samtlige banker, hvoraf handelsministeriet modtog genpart, opfordrede nationalbanken bankerne til ved fastsættelsen af udbyttet for 1952 at have spørgsmålet om betydningen af tilvejebringelsen af fornøden egenkapital i erindring.

Det vil af foranstående ses, at nationalbanken gennem længere tid har peget på tillægslovens bortfald som den naturlige konsekvens af pengeforholdenes normalisering. Den faktiske udvikling viser rigtigheden af denne betragtning. Det fremgår af bankinspektørens redegørelse, at 113 banker ved udgangen af 1945 ikke opfyldte banklovens § 7 uden hensyn til tillægsloven. Dette tal var ved udgangen af 1951 faldet til 31 banker og ved udgangen af 1952 endog til 24 banker. I løbet af de første 5 måneder af 1953 er tallet steget til 35, men en sådan bevægelse indenfor året kan næppe tillægges afgørende vægt, allerede af den grund at egenkapitalen først vil blive justeret ved afslutningen af årsregnskabet. Hertil kommer, at 29 af de 35 banker, der ved udgangen af maj havde under 10 pct. i egenkapital,

havde mellem 9 og 10 pct., således at det for disse banker ikke skulle være vanskeligt i løbet af kortere tid at bringe deres forhold i orden.

Nationalbanken mener under henvisning til foranstående, at tidspunktet må være inde til en endelig afvikling af de midlertidige bestemmelser. Banken skal imidlertid efter omstændighederne ikke udtale sig imod en kortvarig forlængelse af disse og skal i så henseende pege på udgangen af april 1955 som en naturlig termin. En sådan forlængelse vil give bankerne 2 regnskabsafslutninger til rådighed til styrkelse af egenkapitalen, således at formentlig kun ganske få banker til den tid vil behøve at søge dispensation fra bankloven. Hertil kommer, at bankloven nu er 23 år gammel, og udviklingen kan måske motivere en almindelig gennemgang af loven på baggrund af de i dette tidsrum indvundne erfaringer. Man skal her især pege på § 11, hvis krav til bankernes kassebeholdninger som ovenfor nævnt må regnes at være forældede.

Overvejelser om ændringer i bankloven vil næppe kunne tilendebringes inden udgangen af indeværende år, men en forlængelse af tillægsloven indtil foråret 1955 vil gøre det muligt at forberede forslag til eventuelle lovændringer til gennemførelse i folketingsåret 1954—55.

DANMARKS NATIONALBANK

Svend Nielsen.

Ove Jepsen.